

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidecalogvs Theologico-Politicvs Reformatvs

Dript, Laurentius a

Paderbornae, 1672

15. Contractus Mohatra licitus est respectu ejusdem personae, & cum contractu reverenditionis praeviè inito ex intentione lucri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13441

PROPOSITIO XV.

*Contractus Mohatra licitus est respectu
ejusdem persone, & cum contracture-
venditionis prævie inito ex intentio-
ne lucri.*

Est autem Contractus Mohatra: quando
aliquis egens pecuniâ, emit pecunia cre-
dita à mercatore merces pretio summo, &
statim ei pecunia numerata pretio infimo
revendit.

30. Veramque hanc assertionem censu-
ravit *Schola Theologica Lovaniensis Anno
1657.* & dudum ante contra eandem senten-
tiam tulit *Urbanus III. cap. consuluit extra de
usuris.* Consuluit nos ait tua devotio, an ille in
iudicio animarum quasi usurarius debeat ju-
dicari, qui non alias mutuo traditurus, eo pro-
posito mutuanam pecuniam credit, ut licet omni
conventionione cessante plus tamen sorte recipiat?
& utrum eodem reatu criminis involvatur,
qui ut vulgo dicitur, non aliter parabolam

ramenti concedit, donec quamvis sine exactio-
ne emolumentum aliquod inde percipiat? & an
negator pœna consimili debeat condemnari,
qui merces suas longe majori pretio distrahit,
& si ad solutionem faciendam prolixioris tempo-
ris dilatio prorogetur, quam si ei in continenti
pretium persolvatur? verum quia, quid in his
casibus tenendum sit ex Evangelio Lucae ma-
nifeste cognoscitur in quo dicitur; date mutu-
um nihil inde sperantes: hujusmodi homines
pro intentione lucri, quam habent, cum omnis
usura & superabundantia prohibeatur, in lege
judicandi sunt male agere, & ad ea, quæ rali-
ter sunt accepta restituenda in animarum ju-
dicio efficaciter sunt inducendi.

31. Ecce clarissimus Juris Canonici tex-
tus, sed primam propositionem in simili su-
pra, ubi de Simonia agebatur, virtualiter re-
futaram invenies. Pro secunda verò, quæ ini-
quissima est nescio quis prætextus, nisi pura
titillatio novitatis præformari poterit, sed
jam ad alia.

Avaritiam omnis injustitiæ, quæ hoc præ-
cepto specialiter vetatur radicem, fomen-
tum & promotricem esse initio hujus Ar-
ticuli

tuculi dictum est: illa est, qua instigante
 alienum rapit, & detinet; illa stimulante Ju-
 dex injuste judicat, Advocatus iniquis cau-
 sis patrocinatur testis falsum testimonium
 profert &c. Nec solum sed & ipsa est, quae
 claudit viscera misericordiae, ne subveniatur
 indigentibus, & liberalitatis inimica est: ad
 liberalitatem enim pertinet juxta D. Thom.
 2. 2. q. 115 ar. 2. in corp ut neque propter im-
 moderatum amorem pecuniae aliquis impediatur
 à convenientibus dationibus. Et S. Ambrosius
 lib. 1. offic. cap. 30. Perfecta est inquit liberali-
 tas, ubi silentio quis regit opus suum, ut necessi-
 tatibus singulorum occulte subveniat: quem
 laudat os pauperis, & non labia sua. Grandis
 culpa si sciente te fidelis egeat, si scias eum sine
 sumptu esse, fame laborare, arumnam perire,
 qui praesertim egere erubescat: si in causa ceci-
 derit, aut captivitatis suorum, aut calumniae
 & non adjuves. Et rursus de Nabuthe cap. 2.
 non de tuo inquit largiris pauperi, sed de suo
 reddis: quod enim commune est in omnium u-
 sum datum, tu solus usurpas, debitum ergo red-
 dis, non largiris indebitum.

32. Sed non obstantibus tot præceptis divinis in sacris literis latis, tot salutaribus ipsiusmet Dei opera misericordiæ, & eleemosynam suadentibus, tot divinis æternæ vitæ & temporalium rerum etiam abundantia promissionibus: inventi sunt belluis crudeliores, qui asserere præsumperunt.

PROPOSITIO XVI.

Non tenetur dives nequidem de superfluis sui status dare Eleemosynam.

Cvi affinis est, si non in laxitate superet, quæ sequitur.

PROPOSITIO XVII.

Hic actus divitis nolo erogare de superfluis status Eleemosynam in communibus necessitatibus non est mortale.

Prioris rationem hanc adfert Author alias enim ait pauci divites salvarentur. Ergone hoc absurdum est? An non certissimum

imum